

Publicerad 2021-10-13 01:50 av Knark

Behandlingshemmet

I grönskan flyr tiden; som en suddig dröm från barndomen. Dränks av tårar. En mörk trasa över glödlampan. Elektrifieras - dånar dallrar, skruvas upp. Det är bara berusade marionetter kvar. Lämnas att hänga kvar - som när målaren förfrusit av skräck och blivit tavlan själv. Skuggan är konstverket hopplöst beroende av ljuset - som en övergiven dröm av missbrukaren där andarna springer fritt i ett skogslandskap runt behandlingshemmet. Gröna medusor skjuter med ögonen -

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knark med Poeter.se id #45878 innehar upphovsrätten